

POSTANOWIENIE

Dnia 24 sierpnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Hubert Wrzeszcz

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa J. K.
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej "J." w O. i E. T.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 24 sierpnia 2011 r.,
zażalenia pozwanej E. T.
na postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie trzecim wyroku
Sądu Okręgowego
z dnia 8 lutego 2011 r.,

- 1) oddała zażalenie;
- 2) zasądza od pozwanej E. T. na rzecz powoda kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 8 lutego 2011 r. Sąd Okręgowy oddalił apelację powoda J. K. od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 20 września 2010 r., którym oddalono powództwo. Ponadto Sąd Okręgowy postanowił nie obciążać powoda kosztami procesu za drugą instancję (pkt 3 wyroku), wyjaśniając w uzasadnieniu wyroku, że rozstrzygnięcie o kosztach oparł na podstawie art. 102 k.p.c.

W zażaleniu na postanowienie o kosztach procesu za drugą instancję zawarte w wyroku Sądu Okręgowego pozwana E. T. zarzuciła naruszenie art. 102 k.p.c. przez jego niewłaściwe zastosowanie oraz art. 98 § 1 i 3 k.p.c. przez zaniechanie jego zastosowania przy orzekaniu o kosztach procesu. Pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej E. T. zwrotu kosztów postępowania za drugą instancję.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 102 k.p.c., w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Sformułowanie „w wypadkach szczególnie uzasadnionych” jest zwrotem niedookreślonym, który umożliwia organowi stosującemu ten przepis uwzględnienie argumentów natury aksjologicznej, dotyczącej samej strony sporu sądowego, okoliczności poprzedzających spór sądowy, czy charakteru dochodzonego roszczenia. Stwarza to pewien luz decyzyjny dla organu stosującego prawo, umożliwiający realizację celu, dla którego regulacja ta została przez ustawodawcę przyjęta – zaniechania obciążania jednej ze stron kosztami procesu w sytuacjach szczególnych. Z tej przyczyny ingerencja Sądu odwoławczego w rozstrzygnięcia wydane na podstawie art. 102 k.p.c. powinna być ograniczona do korekty orzeczeń dotkniętych poważnym błędem, w szczególności wówczas gdy zastosowanie art. 102 k.p.c. nastąpiło bez wskazania przyczyn takiego rozstrzygnięcia albo gdy podanych przyczyn jego zastosowania w sposób oczywisty nie można uznać za objętych hipotezą tego przepisu.

Taka sytuacja nie ma miejsca w sprawie skoro Sąd Okręgowy, stosując art. 102 k.p.c., uwzględnił sytuację osobistą i materialną powoda oraz charakter dochodzonego roszczenia. Nie bez znaczenia dla zastosowania art. 102 k.p.c. jest także okoliczność, że powód istotnie doznał uszczerbku na zdrowiu, a jego przekonanie o zasadności dochodzonego roszczenia mogło opierać się na przyznaniu mu przez Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „Warta” S.A. w W. (ubezpieczyciela pozwanej) kwoty 10.000 zł tytułem zadośćuczynienia. Możliwość zastosowania art. 102 k.p.c. nie wyłączało to, że powództwo zostało oddalone przez Sąd pierwszej instancji.

Z powyższych względów zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. Na wniosek powoda, zawarty w odpowiedzi na zażalenie, Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania zażaleniowego na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 99 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.